



Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus vt reus mortis damnatur. Art. & Hom. XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Mali.ia lu-
dgori quāta

Vide Iudæorum malitiam. Cum gladijs, cum fustibus, cum armis, vt latro-
nem Christum ceperant, vincuntq; vt reum mortis duci iusserant: & nunc
cum ad eius discutionem venit, nihil potuerunt inuenire, quod vel spe-
ciem habeat accusationis. Sed falsos adducunt testes, tendicula opponunt quæ-
stionum, vt aliquid vbi accusare quæant illum, inueniant. Christus licet ab
inferiore esset adiuratus, qui grauitè ipsum adiurando deliquit, tamen ob
reuerentiam diuini nominis dixit: Tu dixisti quia ego sum: &c. Scidit vesti-
menta sua pontifex hypocrita, tam religiosus, tam zelosusq; diuini hono-
ris credi volens, vt absq; grandi execratione, non posset audire blasphemiam.
Idem itaq; furor qui de sede illum excusserat, nunc vt vestimenta scinderet,
rabidum agitabat. Vide quoq; iterum, quomodo hic Caiphas nesciens pro-
phetat. Nam sacerdotale vestimentum scindens, quid aliud indicat, quam
quod legis velamentum abiicit? Exclamauit autem simul: *Blasphemauit, Ie-
sum putans, qui sibi videlicet, quod Dei solius est, tribuerit. Tam enorme pec-
catum Christo imponunt pessimi hi blasphemi. Quid adhuc egemus testibus?
pro nihilo laboramus. Quod quarimus, ecce iam palam audistis. Miser tu,
& licet princeps, nequam tamen: tu bis blasphemias, qui Christo Dei filio de-
trahis, & negas quod Dei est, qui (licet illa tibi rumpantur) verè Deus est, &
imponis eidem, quod nisi pessimorum est nebulonum, crimen blasphemiarum.*

Caiphas
scindendo
vestimentū
suum quid
nesciēs pro-
phetauerit.

Blasphemia
Caiphæ du-
plex.

*Accusationem falsam quo animo feramus, quando quoque nos
excusare debeamus.*

Tacendum
esse ad ma-
liciosū & fu-
ribundū ac-
cusationem.

Dum alium vides furore correptum aut malitia, te accusantem, tace. Si-
lendo enim plus apud illum proficies, quam loquendo. Quis enim cō-
tra canes latrantes, aut asnes sibilantes inire vult certamen, vbi quo
plus pugnaveris, tanto diutius impugneris? Da igitur locum iræ, ne ad ma-
iorem illum impatientiam atq; furorem, respondendo (quod nonnulli dedi-
ta etiam ad hoc opera impiè faciunt) proximum irrites, grauiusq; illum fa-
cias peccare. Deinde alios plus ædificas sustinendo, quam excusando aut re-
nitendo: patientia enim maiorem probat innocentiam, quam contentio.
Verùm hoc intelligitur de calumnijs leuioribus, & non grauitè infamanti-
bus. Nam expedit interdum, pro fama tuenda moderatè & absq; contentio-
nibus se excusare, aut propter conscientiam alterius modestè iniuriam argue-
re, præsertim vbi speratur vtilitas. Vtriusq; habemus exemplum à Domino.
Verum hoc quando expediat, docebit Spiritus sanctus, non priuatus amor seu
passio. Nunquam enim hic deest ijs, qui pure Deum, non semetipfos querunt.
Discendum quoque est, nomen Dei non blasphemandum, & ne per nos aut per
alios illud blasphemetur, cauendum.

Excusare
quando &
quomodo
se debeat
homo.

Blasphema-
tionem no-
minis Dei
summo opere
esse cauendā

*IESUS VT REVS MORTIS DAMNATVR.
Articulus. XX.*

Matth. 26.
Marc. 14.

Ecce nunc audistis blasphemiam. Quid vobis videtur?
Qui omnes respondentes condemnauerunt eum, & dix-
erunt: Reus est mortis.

HOMI.

HOMILIA XX.

CVM pontifex Dominum iudicasset vt blasphemum, blasphemus ipse pessimus, alios interrogat qui intererant concilio: *Quid vobis videtur? At illi respondentes dixerunt: Reus est mortis.* Si vel sceleratis ac ijs qui propter facinora sua morti obnoxij sunt, graue est audire, se damnari reos mortis, quam putatis tristissimum fuit innocentissimo cordi Iesu, iudicari featq; reum haberi mortis?

Vide autem quia omnes clamauerunt: *Reus est mortis.* Quam dolendum est, ne vnum quidem in tanta inuentum multitudine, qui iniustitiam argueret, innocentiam tutaretur, iniquis reclamaret, pro Christo loqueretur?

Iudicia temeraria, detractioesq; peruersorum hominum quo animo ferenda sint.

Disce hic non formidare iudicia humana, sed hoc time, hoc caue, ne in iudicio reus inueniaris diuino. Quid enim tibi iudicia nocere possunt humana? Quicquid de te iudicauerit homo, credere potest, facere non potest, vt ita sit. Hominis iudicium non te malū faciet. Es, & tantus es, quantum cuiusmodi ve coram Deo es. Detractiones igitur & iudicia iniquorum omnino non formides, potissimum si tibi bene conscius fueris. Neque enim te Deus iuxta id de te homines bene malēve opinantur, iudicabit, sed secundum quod in oculis ipsius tu fueris. Quid mirum si de te iniquē sentiant homines? quid mirum si nos iudicant, si detrahunt nobis, qui pleni sumus peccatis? Sed fortasse in hoc sumus, in quo detrahunt nobis, innocentes. Esto, quantum in alijs deliquimus, vbi nemo hic nos accusat? Ecce innocentissimus, & qui speculum est sine macula, in quem non cadit peccatum, vt blasphemus & proinde ac mortis reus damnatur. Quandoquē igitur de nobis malē sentitur, quando iudicamur iniquē, quando nobis detrahitur perperam, recurramus ad conscientiaē testimonium. Et si verum est quod dicitur, quid agere ferimus? Si delicta malum est dicere, quanto peius erat facere? Aut si agere ferimus, vt dicatur quod malum fecimus, quare vt non diceretur, à malo non abstinimus? Irascamur nobis malum operantibus, non malum de nobis quod fecimus, dicentibus. Doleamus tamen non quia nobis detrahitur, sed quod eiusmodi sumus, quibus iuste detrahitur. Porro si falsum est quod dicitur, gratias agamus Deo, qui nos custodiuit ab eo, quod perperam de nobis dicitur, admoneamurq; quam sint alia item multa, quorum iuste accusaremur, nobis & Deo cognita. Ea itaq; quae patimur vel in vna re innocentes, depretemus ad alia illa centum millia, in quibus nemo nos accusat, quamuis non innocentes, sed reos. Nihil igitur consultius, quam omnes linguas, & infirmas & nequam & maledicas, sustinere: quia nemini possunt nocere, neminem malum efficere. Semel dixi: Si totus tibi detraheret mundus, & de te malē, siue ex errore, siue ex maleuolentia sentiret, si innocens es, non potest mille linguis te facere malum, Es, qui coram Deo es. Non potest tibi inquam nocere, sed potest (si Detractio vis) multum tibi prodesse detractio aliena. Potest enim te facere meliorem, aliena quomodo homini nō nocere sed prodesse possit, quia potest te reddere humiliorem. Dum enim de nobis detrahitur magna nobis instat occasio nos cognoscendi, magna praeberet virtutum exercendarū occasio, puta humilitatis & patientiaē. Quotidiana igitur depressione indigemus omnes.